

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, o návrhu na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 124/2013 a u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 61/2013,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 10. 12. 2013 se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesních úkonů v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 124/2013 a u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 61/2013. Jako důvod navrhovatel uvedl, že z vyrozumění, které mu zdejší soud v uvedené věci zaslal, tj. z přípisu ze dne 23. 10. 2013, č. j. Nao 61/2013 – 23, plyne, že Nejvyšší správní soud hodlá být nečinný v zahájeném řízení. Dále vyjádřil nesouhlas se sdělením obsaženým v uvedeném přípisu, podle kterého představuje námitka podjatosti úkon, kterým se disponuje řízením, a který proto musí splňovat náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“).

Podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“). Podle § 174a odst. 7 téhož zákona platí, že pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Ze spisu Nejvyššího správního soudu evidovaného pod sp. zn. Nao 61/2013 soud zjistil, že navrhovatel v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 17. 5. 2013, č. j. 1244/13 - 1251/13, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 124/2013, zaslal dne 20. 9. 2013 Městskému soudu v Praze e-mail, v němž uvedl, že „*namítá zaujatost všech soudců MěS v Praze*“. Městský soud předložil Nejvyššímu správnímu

soudu svůj spis k rozhodnutí o námitce podjatosti, Nejvyšší správní soud však věc posoudil tak, že námitka podjatosti nebyla vznesena v zákonem stanovené formě, a tak o ní nejde rozhodnout. Navrhovatel námitku vznesl prostřednictvím elektronické pošty bez zaručeného elektronického podpisu, přičemž toto podání následně nepotvrdil písemným podáním shodného obsahu, ani nepředložil jeho originál. Uvedenou skutečnost sdělil Nejvyšší správní soud navrhovateli shora uvedeným přípisem ze dne 23. 10. 2013.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není oprávněný.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 4 Ads 41/2012 - 32, představuje námitka podjatosti úkon, kterým se disponuje řízením. Takový úkon tedy musí splňovat náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 s. ř. s. Je proto nutné učinit jej buď písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě; v takovém případě však musí být podepsán zaručeným elektronickým podpisem. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál. V případě, že tyto podmínky nejsou splněny, k takovému podání se ze zákona nepřihlíží.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel předmětnou námitku podjatosti v řízení u Městského soudu v Praze vznesl způsobem, který neodpovídá požadavkům stanoveným v § 37 odst. 2 s. ř. s., nedošlo vůbec k řádnému zahájení řízení o dané námitce. Je tedy vyloučeno, aby v takovém řízení docházelo ze strany Městského soudu v Praze nebo Nejvyššího správního soudu k průtahům. Nic na tom nemění skutečnost, že navrhovatelovo podání bylo původně zapsáno do rejstříku Nao. Jedná se o administrativní úkon, který soudu nebrání v tom, aby následně dospěl k závěru, že podání nebylo učiněno řádným způsobem.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud neshledal návrh důvodným, a proto jej zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu